

HET BOSSCHAP IN DE PERS

door

H. VAN VLOTEN

Een ieder die belangstelling heeft voor het Bosschap en bijvoorbeeld op de hoogte wenst te komen van zijn financiële opzet, die in de laatste maanden in het middelpunt van de belangstelling heeft gestaan, kan zich een copie verschaffen van het ontwerp der begroting voor de periode van de eerste 20 maanden, tegen storting van 50 cent (het stuk met toelichting is ter lezing gelegd of verkrijgbaar sedert 12 November 1954, alhans in zijn eerste vorm).

Het doet wel wat eigenaardig aan, wanneer niettegenstaande deze eenvoudige mogelijkheid zich exact te oriënteren, mededelingen in de pers te lezen zijn zoals op 19 Januari 1955 in het dagblad „Trouw”, wiens landbouwmedewerker met millioenen goochelt, die hem misschien nog in de oren klonken uit de begroting van het zoveel omvangrijker Landbouwschap. Het dagblad „De Telegraaf” noemt de „schappen” rondweg en royaal „Millioenschappen” *).

Dit niet, omdat men werkelijke belangstelling heeft of wil wekken voor de betekenis van schappen in het algemeen en van het bosschap in het bijzonder, doch in een volslagen negatieve zin.

De meeste onzer lezers zullen weten, dat er kritiek werd geleverd in de eerste plaats van de zijde dier bedrijfsgenoten, die aan het bosschap moeten bijdragen, de boseigenaren. Deze kritiek is, als zij opbouwend is bedoeld, alleen zeer nuttig. Er bestaat ook geen enkel bezwaar, daarvan naar buiten te laten blijken. Maar een poging hieraan kracht bij te zetten, door onjuiste cijfers in het publiek te brengen, is te betreuren.

Al of niet met vermelding van de bron heeft het sensationele nieuws uit de dagblad-pers ook zijn weg gevonden in enkele periodieken. Zo staan in het juist verschenen eerste nummer van de gloednieuwe „Land-eigenaar” (1 (1), 1955 (2)) twee citaten uit „De Telegraaf” en uit „Tubantia”, het laatste overigens woordelijk ook te lezen in „De Telegraaf” van 18 Januari 1955, slechts onder een andere pakkende kop „Bosschap duur en ondeskundig”. De twee citaten in „De Landeigenaar” dragen de opschriften: „Het bier is weer best” en „Maar van dik hout zaagt men planken”. Zeer evident twee onvergelykbare grootheden, zelfs als men bij het lezen bemerkt, dat het hier geen reclame voor het bier geldt, doch het productschap Bier. Het tweede opschrift slaat op het Bosschap, dat zoals wij weten geen productschap, doch een bedrijfschap is, een bedrijfschap bovendien, dat geheel andere aspecten in onze volkshuishouding bezit dan het „Bier”. Men denke maar aan de verschillen in re-

*) „De Telegraaf” heeft intussen een rectificatie (van bevoegde zijde) opgenomen. Jammer genoeg blijkt die bevoegde zijde over de houtproductie in ons land onjuist georiënteerd te zijn. Volgens de inzender bedraagt de productie namelijk 100.000 m³ per jaar! Voor onze lezers is verder commentaar overbodig. „De Telegraaf” zou zijn licht eens kunnen opsteken door bestudering van de nota „De plaats van het Bos in de Nederlandse samenleving” (Versl. Med. Min. Landb. Viss. Voedselv. 1954 Nr 2).

gistratie en zoekte in de sector „Bier” naar een tegenhanger van de steeds nog op stapel staande nieuwe boswet, waarvan het nieuwe ontwerp op de medewerking van het Bosschap wacht.

De vinger te leggen op zulke vergissingen als het cijfer van 4.500.000 gulden is bij „De Landeigenaar” niet opgekomen.

Wij moeten hierbij helaas vaststellen, dat het publiek in Nederland niet slechts onvoldoende, doch zelfs onjuist wordt voorgelicht in zaken van de bosbouw en het bos.

Dit wordt nog eens dubbel onderstreept door de wijze, waarop een weekblad als „De Houthandel” in het nummer van 29 Januari 1955 (7 (44), 1955 (388)) zijn lezers inlicht onder het opschrift „Onder ons gesproken”. In plaats van zich eerst behoorlijk op de hoogte te stellen, schrijft men daar : „....naar *verluidt*, heeft o.a. het Bosschap..... zo tegen de 4.500.000 gulden uitgaven geraamd en *boze tongen fluisteren*....., maar dat zal wel kwaadsprekerij... zijn.” Het „onder ons gesprokene”, jammer genoeg niet „onder ons” gehoudene, eindigt met de raad aan „de zonen van de leden der Nederlandse Vereniging van Boseigenaren, waarvan de ondernemingen niet bijster floreren,” te trachten een baantje bij het Bosschap te krijgen.

Wie zich werkelijk voor het Bosschap interesseert, weet, dat in het laatste voorstel van de begroting, die nog door de S.E.R. moet worden goedgekeurd, voor 20 maanden een bedrag van 294.200 gulden wordt geraamd als bijdrage van de bouseigenaren uit heffingen ten behoeve van het Bosschap, dat is 176.520 gulden per jaar.

Tegenover zulke betreuenswaardige tekortkomingen van de Pers bestaat slechts één middel als remedie : *een behoorlijke voorlichting door de bosbouw zelf***). De „Centrale Raad voor de Bosbouwvoorlichting”, een onderdeel van het programma van het Bosschap, zal dit aspect van zijn opdracht zo spoedig, zo intensief en zo breed mogelijk moeten aanpakken. Dit is niet alleen een goed recht van de Bosbouw, doch ook van het gehele Nederlandse Volk.

**) Nog juist voor het ter perse gaan van dit nummer van het N.B.T. bereikt ons het bericht, dat het Dagelijks Bestuur van het Bosschap een persconferentie heeft gehouden op 9 Februari 1955. Hier werd doel, opzet en werking van het Bosschap verduidelijkt; de verslagen zijn voor ons uitkomen in de pers verschenen.